

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Сваке недеље, сваког празника, свакога дана, браћо и сестре, Света Црква износи пред нас по један догађај из живота Господа Христа, једну поуку из Светога Писма, из Његова Светога Јеванђеља. То Црква чини да би нас свакога дана подсећала и опомињала на оно што је наша дужност овде на земљи, где смо привремено, да бисмо живећи овде према заповестима Божијим заслужили себи Царство Небеско.

Данашње Свето Јеванђеље износи пред нас један потресан догађај али и једну велику поуку. Говори Свето Јеванђеље о оној жени Хананејки, која је имала болесну кћер, ђавоиману или речено на нашем језику луду ћерку, коју је ђаво мучио веома много. Наравно, ћерка болесна није била свесна ни своје болести ни својих мука, али зато је мајка преживљавала све муке своје ћерке. Када је Господ дошао у те крајеве, та жена Хананејка, чула је за Њега од раније, да Он лечи од сваке болести и она је хтела да искористи то, пришла је и завапила: „Господе, Сине Давидов, кћер моју веома мучи ђаво, помози ми!“ Господ ништа није одговорио, као да је није ни чуо. Апостоли су се показали овде као више сажаљиви, приђу и кажу Господу своме: „Отпусти је, видиш како виче за нама,“ тј. учини јој по вољи њеној, то значи отпусти је. Она поново прилази Господу и каже: „Помози ми!“, а Он је изговорио једну страшну реч: „Није добро узети хлеб од деце и бацити псима.“ Свако од нас, кад би чуо такву реч, окренуо би се у гњеву своме и отишао...а то је Господ рекао не зато што је презирао тај народ хананејски, него да покаже веру те жене. А она смирено рече: „Знам, Господе, али и пси једу са мрва које падају са трпеза господара њихових. Дај ми макар те мрве које си донео јеврејском народу, удели и мени и бићу задовољна.“ И Господ онда рече оно што је поучно: „О, жено, велика је вера твоја! Нека ти буде како си веровала!“ И закључак: и оздрави кћер њена од тога часа.

Шта нам та прича, та поука говори, браћо и сестре? Говори нам о моћи вере хришћанске, о оној вери коју је Господ донео са Собом на земљу и предао је светим апостолима а они својим наследницима и та вера се чува до дана данашњег у људском роду. О тој вери много је речено у Светоме Писму. Господ је више пута опомињао и говорио болесницима који су му прилазили: „Верујеш ли да то могу учинити?“ И после исповедања вере, они су и оздрављали. На неком месту Господ је рекао: „Све је могуће ономе који верује.“ Пазите - све је могуће ономе који верује и оно што изгледа човеку немогуће ако верује биће могуће. Или рекао је Господ: „Ако имаш веру као зрно горущино па кажеш гори овој: пређи са овога места тамо, прећи ће.“ То је снага вере. То је оно на чему почивају и одакле извиру све хришћанске врлине. Вера је корен хришћанског живота. Остале врлине су стабло, гране, лишће, плодови а љубав хришћанска је као најсавршенији плод тога дрвета. То је, браћо и сестре, оно што је вера била и значила и у Староме Завету. Један догађај, када је Мојсије извео јеврејски народ из ропства мисирскога, у пустињу, појавиле су се одатле многе змије и нападале људе, уједале и ко је год био уједен, он је умирао. А онда Мојсије, по заповести Божјој, направи једну змију од бакра окачи је на један тако штап, унакрсан, јер та змија од бакра имала је ту моћ да кога год уједе змија а он са вером погледа у ту змију од бакра, он је оздрављао. Та змија од бакра јесте праслика Господа Христа који је разапет на Крсту ради нас људи и ради нашега спасења. И као што је за време Мојсија, поглед са вером у бакарну змију спасавао људе од смрти, тако и онај који са вером погледа на распетог Господа и верује у Њега, прима Његову науку, он бива избављен од лукаве змије а нас многе змије

опкољавају, браћо и сестре. Сваки грех је једна огромна змија отровница која вреба и уједа на сваком месту а ми једино са вером у распетог Господа можемо победити тај змијски отров. Тако је и ђаво и напао ову кћер жене Хананејке и она је само по вери своје мајке добила оздрављење. Дакле, браћо и сестре, вера наша православна јесте једина вера која спасава, јер Господ је рекао: „Нико не може доћи Оцу, до кроза ме.“ Он је тај који је Спаситељ рода људскога. Нема другога под небом, под сунцем имена којим би се могли спасити, сем имена Господа Христа. Зато, ми смо дужни да веру своју коју смо примили од Светих Апостола и светих отаца, преко нашега Светога Саве, владике Николаја и оца Јустина Поповића и осталих угодника из рода нашега, да ту веру чувамо и сачувамо неокрњену, неупрљану, неизмењену и да је такву предамо нашој деци и омладини, да би се Име Божије и вера права сачувала у роду нашем до краја света и века. И само са том вером ако будемо живели и извршавали закон Божији, заповести Божије, клонили се од тих змија које нас опкољавају, од наших грехова, исповедали ако као људи погрешимо, онда можемо да се надамо као ова жена Хананејка, да и ми чујемо благу Реч Господњу: „По вери вашој нека вам буде.“

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, светих угодника Божијих, који су угодили Господу Богу овде на земљи, нека би нас удостојио да завршимо наш живот богоугодно на земљи, када пођемо одавде да нас Он прими у Царство Своје Небеско и тамо да и ми са свима светима слаavimo Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.